

ΜΙΚΡΟΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ

Φιλοσοφία εναντίον ΕΝΦΙΑ

ΛΕΝΑ

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

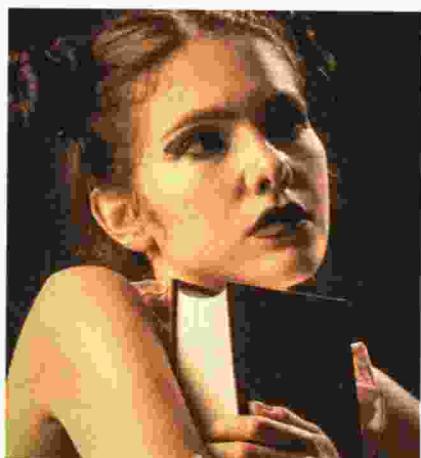
«Κατεβαίνει» καλύτερα ο ΕΝΦΙΑ με ένα απόφθεγμα του Νίτο: (Προσωπικά συνιστώ το «Η παράνοια σε άτομα είναι σχετικά σπάνια. Όμως σε ομάδες, κόμματα, έθνη και εποχές είναι μάλλον ο κανόνας.») Μπορείς να οώσεις τον γάμο σου διαβάζοντας μέρα-νύχτα την «Ερευνα για την ανθρώπινη νόσο» (1748) του σκωτσέζου φιλοσόφου Ντέιβιντ Χιουμ; Μπορείς να αντιμετωπίσεις μια κρίση μέσως πλικίας με πέντε «κοφτές» κουταλιές Σενέκα; (Ο οποίος επέμενε ότι η ζωή δεν παραείναι μικρή, όπως γκρινιάζουν οι περισσότεροι, απλά την «σκορπάμε» από εδώ και από εκεί: ή πλειονότητα θα χαραμίζαμε με την ίδια ευκολία ακόμη και κίλια χρόνια.) Γίνεται να απαλλαγείς από τις άχρηστες, καταναλωτικές επιθυμίες σου (που ούτως ή άλλως στη σημερινή Ελλάδα δεν είναι δυνατόν να ευοδωθούν) εμβαθύνοντας στους στωικούς; Μπορείς να πάρεις σημαντικές αποφάσεις για το επαγγελματικό σου μέλλον πέφτοντας με τα μούτρα στο «Είτε Είτε» του «δανού Σωκράτη» Σέρεν Κιρύκεγκορ;

Αυτό το καλοκαίρι κατόρθωσα να πλησιάσω ένα πεδίο γνώσης που μέχρι πρότινος φάνταζε εξαιρετικά εξωτικό και δυστρόπιστο: τη φιλοσοφία. Τουλάχιστον έκανα την αρχή: να 'ναι καλά το αριστοτεχνικά εκλαϊκευμένο εγχειρίδιο «Μικρή ιστορία της φιλοσοφίας» του Νάντζελ Γουορμπάρτον (εκδ. Πατάκη), το οποίο συνιστώ ανεπιφύλακτα σε όλους τους ερασιτέχνες εραστές του είδους. Η αλήθεια είναι ότι στις διακοπές, όταν βρεθείς πιο κοντά στη φύση, ένας «ευγενής άγριος» (που θα έλεγε και ο Ρουσό), έχεις χώρο και χρόνο να καταδυθείς στην παραμύθια της φιλοσοφίας. Με άλλα λόγια, να στοχαστείς για λίγο πάνω στα υψηλά και στα παγκόσμια αντί να παραμείνεις δέσμιος στη «φυλακή των καθημερινών ασχολιών» (που θα έλεγε ο Επίκουρος), κάτι που, μεταξύ μας, κάνεις όλο τον υπόλοιπο χρόνο. Η τού, σύμφωνα με τον Σωκράτη, είναι άξια να τη ζει κανείς μόνο αν στοχάζεται όσα κάνει. «Η ανεξέταστη ύπαρξη είναι μια χαρά για τα βόδια, αλλά όχι για τους ανθρώπους».

Η αλήθεια είναι ότι εδώ και καιρό η φιλοσοφία έχει πάψει να ανήκει στη σφαίρα του απρόσωπου, στείρου ακαδημαϊκού και του δύοβατου, ενώ έχουμε πάψει στο άκουσμα της λέξης «φιλόσοφος»

να οραματιζόμαστε έναν αναμαλλιάρη, ημιπαράφρονα τύπο που γράφει όρθιος τις νύχτες περπριγυρισμένος από κεριά (κάτι βεβαίως που ίσχει για τον Κιρύκεγκορ). Σε δύσκολους μάλιστα οικονομικά και πολιτικά καιρούς η φιλοσοφία καλείται να συνδράμει την καθημερινή ζωή. Δεν είναι τυχαίο ότι η φιλοσοφική συμβουλευτική τείνει σήμερα να αντικαταστήσει την ψυχοθεραπεία.

Σύμφωνοι, απέχουμε ακόμη πολύ από τους Γάλλους, που είναι οι μετρ του είδους (θυμίζω ότι στη Γαλλία Καμύ και Σαρτρ βρίσκεται ακόμη και στα σουπερμάρκετ, ενώ στην τελευταία τάξη του λυκείου τα παιδιά διδάσκονται φιλοσοφία οκτώ ολόκληρες ώρες εβδομαδιαίως). Ομως, το ευπρόσπιτο (αν και μερικές φορές υπερβολικά ευκολοχάνευτο) φιλοσοφείν μπαίνει σιγά σιγά στην ημερήσια διάταξη και της υπόλοιπης Δύσης.

Γιατί με λίγο Επίκουρο, Σενέκα ή Κιρύκεγκορ υποφέρονται και οι φόροι και οι κρίσεις ταυτόπιτας

Ελλάδα του 2016 η ύπαρξη δεν πρέπει να μένει ανεξέταστη (όσο και αν κάποιοι μας αντιμετωπίζουν σαν βόδια και όχι (οι ανθρώποις)). Ιδού μια συμβουλή από τον πολύ hot σήμερα Επίκουρο: «Πειράσθαι την υστέραν της προτέρας κρείττω ποιείν, έως αν εν οδώ ώμεν επειδάν δ' επι πέρας έλθωμεν, ομαλώς ευφραίνεσθαι». Δηλαδή: «Ας προσπαθήσουμε να κάνουμε το επόμενο διάστημα καλύτερο από το προηγούμενο, όσο βρισκόμαστε ακόμη στον δρόμο. Και όταν φτάσουμε στο τέρμα, ας χαρούμε το ορρορηπόμενα». • *lpapadimitriou@tovima.gr*